

- το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ κατά το μέτρο που, αρνούμενο να μεταφέρει στο FGD της Λετονίας τις εισφορές που κατέβαλλε το λετονικό υποκατάστημα της Nordea Bank AB οι οποίες υπολογίσθηκαν βάσει της περιόδου αναφοράς σύμφωνα με το άρθρο 14, παράγραφος 3, της οδηγίας 2014/49/ΕΕ, το Βασιλείο της Σουηδίας επηρεάζει αρνητικά την ολοκλήρωση της ενιαίας αγοράς και υπονομεύει την αμοιβαία εμπιστοσύνη μεταξύ των κρατών μελών, που αποτελεί προϋπόθεση για την διασυνοριακή ολοκλήρωση.

Εάν το δικαστήριο αποφανθεί ότι το Βασιλείο της Σουηδίας παρέβη τις υποχρεώσεις τις οποίες υπέχει από το άρθρο 14, παράγραφος 3, της οδηγίας 2014/49/ΕΕ και του άρθρου 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ:

- να υποχρεώσει το Βασιλείο της Σουηδίας να θέσει τέλος στην παράβαση μεταφέροντας στο FGD της Λετονίας το συνολικό ποσό των εισφορών που κατέβαλε το λετονικό υποκατάστημα της Nordea Bank AB οι οποίες υπολογίσθηκαν βάσει της περιόδου αναφοράς σύμφωνα με το άρθρο 14, παράγραφος 3, της οδηγίας 2014/49/ΕΕ.
- στην περίπτωση κατά την οποία το άρθρο 14, παράγραφος 3, της οδηγίας 2014/49/ΕΕ μπορεί να τύχει στενής ερμηνείας, να διαπιστώσει τη συμβατότητά του με τον σκοπό της οδηγίας 2014/49/ΕΕ και την υποχρέωση του FGD της Σουηδίας να μεταφέρει στο FGD της Λετονίας τις εισφορές που κατέβαλλε το λετονικό υποκατάστημα της Nordea Bank AB.
- να καταδικάσει το Βασιλείο της Σουηδίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει ορισμένους λόγους ακυρώσεως που αφορούν την παράβαση του άρθρου 14, παράγραφος 3, της οδηγίας 2014/49/ΕΕ και της Συνθήκης ΕΕ (αρχή της καλόπιστης συνεργασίας).

1. Αρνούμενο να μεταφέρει στο FGD της Λετονίας τις εισφορές που κατέβαλε το λετονικό υποκατάστημα της Nordea Bank AB οι οποίες υπολογίσθηκαν βάσει της περιόδου αναφοράς σύμφωνα με το άρθρο 14, παράγραφος 3, της οδηγίας 2014/49/ΕΕ, το Βασιλείο της Σουηδίας ενήργησε κατά τρόπο αντίθετο προς τον σκοπό της οδηγίας 2014/49/ΕΕ.
2. Αρνούμενο να μεταφέρει στο FGD της Λετονίας τις εισφορές που κατέβαλε το λετονικό υποκατάστημα της Nordea Bank AB οι οποίες υπολογίσθηκαν βάσει της περιόδου αναφοράς σύμφωνα με το άρθρο 14, παράγραφος 3, της οδηγίας 2014/49/ΕΕ, το Βασιλείο της Σουηδίας επηρεάζει αρνητικά την ολοκλήρωση της ενιαίας αγοράς και υπονομεύει, επομένως, την αμοιβαία εμπιστοσύνη μεταξύ των κρατών μελών, που αποτελεί προϋπόθεση για την διασυνοριακή ολοκλήρωση. Τοιουτοτρόπως, το Βασιλείο της Σουηδίας παρέβη το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ.
3. Η Δημοκρατία της Λετονίας υποστηρίζει ότι, αρνούμενο να μεταφέρει τις καταβληθείσες εισφορές και στηρίζοντας τυπικώς την άρνησή του στην ημερομηνία κατά την οποία όντως καταβλήθηκαν οι εισφορές, το Βασιλείο της Σουηδίας παρέβη την οδηγία 2014/49/ΕΕ, παράβαση η οποία υπονομεύει την επίτευξη των στόχων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στερεί τη Λετονία από το δικαίωμα επί εισφορών οι οποίες την αποζημιώνουν για τον κίνδυνο ο οποίος συνδέεται με τις καλυπτόμενες από πιστωτικό ίδρυμα καταθέσεις οι οποίες μεταφέρθηκαν με ευθύνη της, παραβιάζοντας τοιουτοτρόπως την αρχή της καλόπιστης συνεργασίας όπως κατοχυρώνεται στο άρθρο 4, παράγραφος 3, της ΣΕΕ και τους σκοπούς της οδηγίας 2014/49/ΕΕ.

(¹) Οδηγία 2014/49/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Απριλίου 2014, περί των συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων (ΕΕ 2014, L 173, σ. 149).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht Düsseldorf (Γερμανία) στις 27 Δεκεμβρίου 2021 — Beverage City & Lifestyle GmbH κ.λπ. κατά Advance Magazine Publishers, Inc.

(Υπόθεση C-832/21)

(2022/C 119/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Düsseldorf

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εναγόμενοι και εκκαλούντες: Beverage City & Lifestyle GmbH, MJ, Beverage City Polska Sp.z.o.o., FE

Ενάγουσα και εφεσίβλητη: Advance Magazine Publishers, Inc.

Προδικαστικό ερώτημα

Το Oberlandesgericht Düsseldorf (εφετείο Ντίσελντορφ, Γερμανία) υποβάλλει στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα που αφορά την ερμηνεία του άρθρου 122 του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 ⁽¹⁾ σε συνδυασμό με το άρθρο 8, σημείο 1, του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 ⁽²⁾:

Υπάρχει, κατά την έννοια του άρθρου 8, σημείο 1, του κανονισμού 1215/2012, «τόσο στενή συνάφεια» μεταξύ των αγωγών ώστε να ενδείκνυται να συνεκδικαστούν και να κριθούν συγχρόνως, προκειμένου να αποφευχθεί ο κίνδυνος έκδοσης ασυμβίβαστων αποφάσεων, αν επί αγωγής παραποιήσεως/απομιμήσεως λόγω προσβολής σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης η συνάφεια έγκειται στο ότι οι εναγόμενοι, οι οποίοι έχουν την κατοικία/έδρα τους σε κράτος μέλος (εν προκειμένω: στην Πολωνία), παρέδωσαν προϊόντα που προσβάλλουν σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε εναγομένη εγκατεστημένη σε άλλο κράτος μέλος (εν προκειμένω: στη Γερμανία), της οποίας ο νόμιμος εκπρόσωπος, επίσης εναγόμενος ως προσβάλλον το σήμα, είναι ο «εναγόμενος-σύνδεσμος», όταν οι διάδικοι συνδέονται μεταξύ τους αποκλειστικώς και μόνο μέσω σχέσεως παραδόσεως χωρίς να υφίσταται περαιτέρω νομική ή πραγματική συνάφεια;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2017, για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2017, L 154, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ 2012, L 351, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 4 Ιανουαρίου 2022 η RQ κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 17 Νοεμβρίου 2021 στην υπόθεση T-147/17, Αναστασόπουλος κ.λπ. κατά Συμβουλίου και Επιτροπής

(Υπόθεση C-7/22 P)

(2022/C 119/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: RQ (εκπρόσωποι: M. Μενγκ-Παπαντώνη, X. Ταγαράς, avocats)

Λοιποί διάδικοι στην αναιρετική διαδικασία: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να δεχθεί την αίτηση αναρέσεως και να αναρέσει την αναρσειβαλλόμενη απόφαση,
- να αποφανθεί σχετικά με την εξακολούθηση της διαδικασίας ως νομικό ζήτημα,
- να καταδικάσει τους αναιρεσίβλητους στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Πρώτον, η αναιρεσείουσα ισχυρίζεται ότι το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε το περιεχόμενο του δικογράφου της αγωγής της όσον αφορά τη ζημιογόνο πράξη.

Δεύτερον, η αναιρεσείουσα ισχυρίζεται ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε διάφορα νομικά σφάλματα:

Πρώτον, όσον αφορά την ευθύνη της Ένωσης για παράνομη συμπεριφορά, το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη τις αρχές του κράτους δικαίου και το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, κρίνοντας ότι οι πράξεις και οι παραλείψεις της Ευρωμάδας δεν μπορούσαν σε καμία περίπτωση να θεμελιώσουν ευθύνη της Ένωσης από αδικοπραξία. Το Γενικό Δικαστήριο παραβίασε επίσης την αρχή της ίσης μεταχείρισης κρίνοντας ότι η απλή απόκτηση ομολόγων, τα οποία στη συνέχεια προεξοφλήθηκαν, από φυσικά και νομικά πρόσωπα, αρκεί για να θεωρηθεί ότι τα πρόσωπα αυτά βρίσκονται σε όμοια ή συγκρίσιμη κατάσταση κατά την έννοια της νομολογίας.